

De reserves van het Nederlandsch Elftal

Halle, Mul, Van Male . . . Ferwerda!

Er is heel wat stof opgeworpen over de keuze van Van Male en het niet kiezen van Ferwerda. Dit is volkomen begrijpelijk. Vrij algemeen verwachtte men na het eerste ontbreken van Halle een benoeming van den Blauw Witter die tevoren al reserve was en eerst recht was dit het geval nadat zoo duidelijk gebleken was, dat de keuze van Mul op een verkeerde waarneming van diens capaciteiten berustte. Onder die omstandigheden was de teleurstelling begrijpelijk en ook de houding van Ferwerda. Reserve te zijn, doch toch niet voldoende vertrouwen te genieten om gekozen te worden, is geen eer en leidt tot onderminning van het zelfvertrouwen. Er is op gewezen, dat het op zich zelf al een eer is een groot genoeg moet zijn de gratis luxe-reizen mee te maken. Dat is alleen dan inderdaad zóó, als men weet een nuttigheid (zij het dan slechts reserve) van de troep te zijn, heeft men tot tweemaal toe het bewijs gekregen, dat men slechts „voor spek en bonen” mee gaat, dan zou het ten derde male aanvaarden van zulk een gratis-uitstapje den vorm aannemen van klaplooperij. Ferwerda en Blauw Wit meenden daáram, dat onder deze omstandigheden terug trekken voor álle partijen het beste is, hetgeen natuurlijk geenszins uitsluit, dat deze jonge Blauw Witter, voor het geval men te zijner tijd nog eens serieus een beroep op hem mocht doen, stellig bereid zal zijn dan een dergelijke uitnodiging te aanvaarden.

Dit wat het persoonlijke betreft.

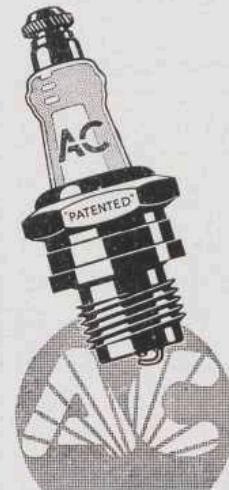
Het principieele is veel belangrijker. Omdat hier enerzijds door outsiders en journalisten meeningen geuit zijn, die zeer aanvechtbaar zijn, ten andere echter door, resp. namens de technische- of keuzecommissie van den K.N.V.B. in het orgaan van dien bond — zij het dan officieus — een meening gespuid werd, die eerst recht doet blijken, dat de keuze-commissie onjuiste beginselen toepast ten opzichte van de keuze van invallers.

De aanvechtbare meening van buitenstaanders is deze, dat de commissie als 't ware gebonden was, na het ziek worden van Halle, Ferwerda te kiezen. Waarom gebonden? De commissie doet elken keer een nieuwe en vrije keuze en beoordeelt de spelers naar hun vorm van het oogenblik. Het is dan ook zeer goed mogelijk, dat men in November en December Ferwerda, na Halle, den besten

keeper vond en in Maart Mul en in April Van Male beter achtte. Natuurlijk valt over de juistheid van deze meening te discussieeren, doch het is mogelijk, dat zoo geoordeeld werd. Persoonlijk acht ik Ferwerda veel talentvoller dan Mul en Van Male, doch talent is niet de eenige factor die gewicht in de schaal werpt. Welke al die andere factoren zijn, die mogelijk den doorslag geven, kunnen we gevoelig buiten beschouwing laten, we constateeren alleen dat de commissie volkomen vrij was een ander te kiezen en dat daarvoor bij de commissie geldige argumenten den doorslag hebben kunnen geven.

Maar één redeneering is totaal verkeerd en daár is het dat we met klem tegen op komen, namelijk dat men een reserve kiest om hem aan het milieu te laten wennen, doch niet den besten man na den speler voor wie men hem als reserve kiest. Als deze redeneering inderdaad de opvatting der keuze-commissie weer geeft, dan lijkt het ons noodzakelijk, dat de commissie haar opvatting ten spoedigste herziet. Denk eens aan, Halle was in Dublin in de eerste minuut van den strijd gebleesd geworden. Dan had Ferwerda hem aanstonds moeten vervangen (aangenomen dat een invaller toegestaan werd, wat voor een keeper altijd dient te worden geconditionneerd!) en dan had verloren kunnen worden, omdat de keuze-commissie bewust niet den besten man na Halle als reserve mee genomen had. Ook de redeneering dat men spelers als Den Hoedt van M.V.V. meeneemt, hoewel er ettelijke spelers zijn, die de commissie beter acht dan dezen Maastrichtenaar om zoo noodig voor Bakhuys in te vallen, wijst op een verkeerde interpretatie. Er zijn andere wedstrijden en andere methodes die voor het laten „acclimatiseeren” van jongelui in internationaal milieu dienstbaar kunnen zijn, doch deze opzettelijke verzwakking van de nationale ploeg (waartoe ook de reserves behoren) lijkt ons tegenover den bond en de clubs en tegenover allen die offers brengen (o.a. in den vorm van entreegelden!) ontoelaatbaar. Men verlangt veel medewerking van de clubs, die zich inderdaad offers getroosten voor de nationale ploeg. Maar dan moeten die

Monteert: A. C. BOUGIES
Uw motor vraagt er om.

Importrice: W.V. Technisch Bureau Bijleveld
Roelof Hartstraat 28-30, AMSTERDAM

clubs ook de zekerheid hebben, dat de sterkste ploeg gekozen wordt. Tenslotte hebben zelfs zij, die de sterksten zijn, een recht op een keuze als de overige antecedenten van dien aard zijn, dat de speler in kwestie een keuze verdient. De nu verdedigde zonderlinge theorie bewijst, dat men een groote onbillijkheid tegenover diverse spelers begaat en volkomen bewust in gebreke blijkt de beste ploeg te kiezen. Een dergelijke methode lijkt ons ontoelaatbaar en in strijd met de taak die aan de keuze-commissie opgedragen is, resp. opgedragen dient te zijn.

J. HOVEN.

Magazijn «Kontakt»
HAAKSBERGERSTRAAT 102
Enschede - Telefoon 4068

Alles voor:

Radio - Verlichting - Rijwielen
Aanbevelend, Gebrs. Holtkamp

E. H. W. Wijnmalen
L.v. Meerdervoort 137, den Haag

Culture physique
Sportmassage
tevens tennistrainer

Spreekuur van 1-5 en volgens afspraak. Tel. 335718

Op de Duivendrechtse Golfcourse: tijdens de partij tusschen J. Catz (Noordwijksche G.C.) en F. de Haan, A'damsche G.C. (rechts), op den achtergrond het clubhuis.